

KÜSTÜM SANA OĞLUM

AV. HÜSEYİN ÖZBEK*

Jandarma Uzman çavuşlar **Yahya Karakaya** ile **Murat Özkozanoğlu** 5 Temmuz 2011 sabahı kurulan kalles pususunda can verdiler. Tertipler o gün de sivil kıyafetlerle sokağa indiler. **Yüksekova 21. Sınır Jandarma Komutanlığına** varışlarında giyeceklerdi üniformalarını.

İçtimaya herkesten önce koşup ilk tekmili veren çavuşlara o gün kıtalarına ulaşmak kısmet olmadı. Hasmin karşısına çıkıp ilk hamleyi ona verme soy-luluğundan gelmeyen tetikçiler sinsice arkadan doğ-rulttular namluları. Sıkılan 22 kurşun Nedim Zeydan Caddesi'nin kaldırımlarında, apartmanların duvarlarında 22 kez yankılandı. Evden kışlaya kadar her gün önlerini, yanları kollayan çavuşlar uyuşturucu tacirliğinin kalfalık, vatan satmanın ustalık, ihanetin erdem sayıldığı bir yer de olsa tetiğin arkalarından düşürüleceğini akıllarına getirmemiş-lerdi.

Çavuşlar kafataslarını parçalayıp beyinlerini sokağa saçan patlamalarla kıdem gözetircesine arka arkaya devrilirken nedendir bilinmez öldürülen oğlun ardından yakılmış bir ağıtın yükselip alçalan acılı sesini duyar gibi oldular. Analar kara haberi nasıl duydu, dağları dorukları aşır, öpmeye, okşamaya doyama-

Hasmin karşı-sına çıkıp ilk hamleyi ona verme soy-luluğundan gelmeyen tetikçiler sinsice arkadan doğ-rulttular namluları.

* İstanbul Barosu Genel Sekreteri.

dıkları oğulların başucuna nasıl ulaştılar bize malum olmasa da şehitlere ayan olmalı ki can bedenden ayrılırken bir gülümseyiş yayıldı yüzlerine. Kundak bebesi gibi yine analarının kollarında, sıcaklığını özledikleri göğüslerindeydiler işte! O bildikleri Avşar ezgisi ananın yanan ciğerinden, kanayan yüreğinden şehitlerin kulağına ninni gibi akmaya başladı:

*Yol üstünde ağca mezar
Yelin eser kumun tozar
Öldürmüşler seni oğul
Kırattın bak gemsiz gezer*

Anaların ak sütüyle mayalanan alca kanları Yüksekova kaldırımlarını su-larken öylece o bildik sesin titreşimini, doyumsuz tadını âdeta can suyu gibi içti şehitler.

“Er atıyla, kuş kanadıyla” der atalarımız. Seferlerde yoldaşı, sohbetlerde sırdaşı olup Kafdağı’ndan aşırıldığı, dönülmez çöllerden geçirdiği eri ölünce soylu biniti yetim kalır. Dizgininden tutulmaz, gem vurulmaz olur. Divane gibi yemeden

Seferlerde yol-
daşı, sohbetlerde
sırdaşı olup Kaf-
dağı’ndan aşır-
dığı, dönülmez
çöllerden geçir-
diği eri ölünce
soylu biniti yetim
kalır.

içmeden kesilir, yağının dönüşünü bekler. Bakar ki giden gelmiyor, Avşar ağıtındaki gibi yulardan boşanır, eğerden sıyrılır, alır başını çekip gider. Her Avşar çocuğunun hayal dünyasında ılgar edip seferlere çıktığı bir kır atı vardır. Çavuşlar terki dünya edince gönül ummanında dağlara bellere sürüp tepelerden yel gibi, derelerden sel gibi geçtikleri kır atları da Dadaloğlu demişleyin bilinmezliğin enginine doğru çekip gittiler öylece...

Pınarbaşı Avşar’ı Yahya Çavuş’la Kozan Avşar’ı Murat Çavuş, Toroslar’a çıkışın, Çukur’a inişin yüzyılları birbirine ulayan hikâyeleriyle büyüdüler. Destan düzülen aşiret kavgalarının, boy hesaplaşmalarının acılı ezgileri, yiğitlerin ardından yakılan beyitler, yayla doruklarında yankılanan bozlaklar, Avşar uşağının kulağından beynine akıp bir daha

çıkamamacasına bilinçaltına yerleşir. Öyle ki, Turan’dan İran’a, Anadolu’dan Balkanlar’a uzanan geniş coğrafyada yaşanan binlerce yıllık serüvende her Avşar kendi geçmişinden izler bulur. Hayal coğrafyalarında ataların göçüyle dağ aşır bel geçer, at sürüp il gezer, geçmişle gelecek arasında salınıp dururlar. Burun di-reğini sızlatan isyan türküleriyle **Fırkayı İslahiye’ye Derviş Paşa’ya** ilenirler.

Çavuşlar da **Karacaoğlan’dan, Dadaloğlu’ndan** süzülüp gelen, dilden tele ulanıp her haneye taksim olan kültürel mirastan hisselerine düşeni daha beşik bebesiyken benliklerinde duyduklar. Avşar obalarının hepsinden daha büyük olan

vatanın aşiret mülkü gibi, uğruna vuruşulup can verilen yaylak gibi ölümüne savunulacağını öğrendiler. Hasımla yüz yüze gelip ilk hamlenin ona verileceğini, yiğidin ardından vurulmayacağını, kallesin insan sayılmayacağını atalar töresi bildiler.

14 Mayıs'ta Yahya Çavuş'la Kayseri'de yapılan düğünle dünya evine giren gelini **Funda Adile**'yi geçen Cuma oğluna teslimine gidip döneli beri sürekli gördüğü kötü düşü içine atıp kimseye söylemeyen, karısına, kızına da açmayan **Kâmil Karakaya**, ilk kez oğlunun çocukluk arkadaşı, geçen yıl Hakkâri'de şehit düşen **Uzman Çavuş Birol**'un babası **Ahmet Mutlu** başsağlığına geldiğinde konuştu: *"Arabayla yolda giderken oğlum, 'Baba buradan gitmeyelim, mayın döşemişlerdir.' dedi. O kadar dikkatliydi, aklına gelmiyordu. Oğlum, sana nasıl kıydılar? Senin yerine keşke beni vursalardı. Yaralı olarak o kahpelere kurşun atamadın mı?"*

Sabahın seherinde ölüm pususu kuranların yiğidiyle yüz yüze, göz göze gelip silaha sarılmanın yabancı, sinsiliğin, kallesliğin ustası olduğunu nereden bilsin koca Avşar! İki erin karşılıklı vuruşmasında ölen oğla yakılan ağıtlara yansıyan kadere rızanın, isyanla karışık tevekkelün kültüründen gelen baba böylesi düzenlere hiç alışık değil. Yüksekova'da Avşar töresinin değil, ihanetin, acımasızlığın geçer akçe olduğunu yemin billah söylemeniz inanamaz baba Kâmil. O, giden oğla yanarken bile vuruşma mertçe olmuşsa agusunu içe aktırıp katlanı acısına:

*Seni vuran dağlı mıydı
Kurşunları yağlı mıydı
Neye çekip sen vurmadın
Elin kolun bağlı mıydı*

Sabahın seherinde ölüm pususu kuranların yiğidiyle yüz yüze, göz göze gelip silaha sarılmanın yabancı, sinsiliğin, kallesliğin ustası olduğunu nereden bilsin koca Avşar!

deyip kadere ilenir giden oğlun ardından. Oğlun kanlısı da olsa günü gelip fırsat düştüğünde sinsice ardından değil erkekçe alınının çatından hesaplaşmak ister.

15 Mayıs'ta **Funda Adile** ile dünyaevine girip birkaç gün sonra Yüksekova'ya dönen Yahya Çavuş sıla hasretine dayanamamış olmalı ki ansızın dayanıverdi baba hanesinin kapısına. Hane halkından önce mahalleyi gelincik tarlasına çevirmiş bayraklar karşıladı şehidi. Dostlar, ahbablar ardından su döküp duayla uğurladıkları şehitlerini taşıyan ambulansı çepeçevre kuşatırken yukarıdakiler kapıya yığıldılar. Al bayrağa sarılı çavuşla helalleşmek hayli zor oldu geride kalanlar için. Salına dokundukları şehidin sıcaklığını, inceden inceye hâlâ sızan alca

kanın kokusunu duyar gibi oldular. Baba hanesinin bulunduğu apartmanı yukarıdan aşağı kaplamış ay yıldızlı bayrak arada bir hafifçe salındıktan sonra durgunlaşıveriyordu nedense bugün.

Pınarbaşı Merkez Camisi'nden yükselen sala dağları, belleri aşır ata yurdu Büyükgürleyen'deki hısım akrabasının, tuz ekmek dostlarının, öte dünyaya göçmüşlerin cümlesine Koca Çavuş'un encamını deyiverdi. Emri Hak vaki olduğundan ayakuçlarına yatırmalarını vasiyet ettiği büyük anayla büyük baba uzandıkları aile kabristanında oğul balını beklemeye başladılar.

Anne **Selime** kucakladı Merkez Camisi'nin musallasına uzatılmış tabutu sıkıcı. Öylece kaldı konuşmadan. *"Teyze ana yarısıdır."* der atalar. Şehit Çavuş'un teyzesi okşadı tabutu: **"Yahya Yahya!"** diye seslendi kardeş kuzusuna. Sonra oğlunu kucaklayıp havaya kaldırarak cemaate bağırdı; **"Bu da şehit olacak!"** Aileyi görüntülemeye çalışan kameramanlara döndü kucağındakıyla: **"Çekin, çekin de bütün kanallarda yayınlayın. Şehitler ölmez. Bak Mehmetçikler burada. Bizim bütün çocuklarımız Mehmetçik. Yayınlayın bunları ki Başbakan duysun."**

Doktor gözetiminde cenazeye katılan ana ağlamaktan kısılan sesiyle; **"Kendisi Amerika'da okutuyor. Olmaz olsun başa geldi. Ortalığı sakinleştiririm diyordu, kuzumu yedi."** diye feryat edip yine tabuta sarıldı bırakmamacasına. Oğul

Salına dokundukları şehidin sıcaklığını, inceden inceye hâlâ sızan alca kanın kokusunu duyar gibi oldular.

teninin kendinden başkasının bilemeyeceğini benzersiz kokusunu doyasıya çekti içine. Köylerden, obalardan inen binlerin iğne atsan yere düşmez kalabalığında Yahya'sının kundakta gülümseyerek uyurkenki hazla kendisini emerkenki hâli geldi gözünün önüne. Ateşe düşmüşçesine ağlarken bile *"Buradayım oğul."* dediğinde sesi kesen bebese ananın geldiğini duymuş olmalı aşağıdan. Ananın yanında yakınılmayacağını, kokusuyla mest olup, ninnisiyle derin uykuların doyumsuz düşlerine dalınacağını bilen Yahya, uzandığı yerden sessizce dinliyordu anasını. Ana, yeniden seslendi aşağıdaki oğla: **"Kuzum sana nasıl kıydılar? Kınalı kekliğim, sürmeli gözüm, senin yerine babanla ben öleydik."**

Gözünden sakınıp bakmaya kıyamadığı, seyrine doyamadığı oğlun acısıyla yeniden kendinden geçip bayılan ananın tabuta kenetlenmiş ellerini sökmekte hayli zorlandı sağlık görevlileri.

Funda, ilk kez 52 gün önce düğünde sarılıp öptüğü hayat yoldaşının al bayrağa sarılı tabutuna kapandı. Duvakta yakılan kınası solmamış elleriyle okşayıp defalarca öptü tabutu. Seslendi şehidine: **"Bir tanem sana nasıl kıydılar? Sana kıyanların elleri kırılсын. Bir tanem beni bırakıp nereye gidiyorsun? Canım böyle mi konuşmuştuk?"** Birlikte, baş başa yaşanacak uzun yılların, yetiştirilecek oğulların, kızların, ömür boyu sürecek bağlılığın antlarını vermişlerdi karşılıklı. Oyunbo-

zanlık Yahya Çavuş'tan olmadı. Feleğin zagonu böyleymiş. *"Ben sözümü tutamadım. Haneden erken ayrıldım başışla."* diye seslenmek istedi aşağıdan. Başka şeyler de demek istedi ama dili dönüp de ses çıkaramayınca sükut edip dinledi öylece...

Babası başına geldiğinde ilk kez ayakta duramadı Yahya Çavuş. Atanın yanında el kavuşturup divan durur Avşar uşağı. Otur denmeden de oturulmaz. Babası seslenince yer yarılca içine girecekti koca çavuş. Nasıl mahcup olmasın? İlk kez kusur işleyip tınmadı töreyi, azar işitti babasından: *"Küstüm sana oğlum. Niye kalkmıyorsun oradan yavrurum?"* Yerinden doğrulma istese de yekinkmeleri boşa gitti, kalkamadı bir türlü. Babanın karşısında divan duramayınca da tabutun içinde küçüldükçe küçüldü. Utancından bir köşeye büzüldü kaldı.

Ağabey, dar günün dayanağı, baba ocağının sığınağıdır kız kardeş için. Bacı, er içinde gezen ağasının onurudur, iffetiyle obasının, soyunun gururudur. Kız kardeşi **Durdu** ağasının fotoğrafını sallayarak: *"Ona nasıl kıydınız? O daha 26 yaşındaydı."* diye feryat etti. Çavuş'u sardıkları al bayrağı öpüp kokladı: *"Ağabeyim, ağabeyim"* diye yasa başladı.

Yapılacaklar tezce yapılır, mevta bekletilmez. Öğleyin Kayseri Müftüsünün kıldırıldığı cenaze namazından sonra helallik verdikleri Koca Çavuş'u Avşar ellerine doğru uğurladılar. Al bayrakları omuzlayıp yoldaşlarını uğurlamaya gelen Avşar gençleri: *"Kahrosun PKK!"*, *"Şehitler ölmez, vatan bölünmez!"* diye bağırdılar sürekli. Geçilen obaların, uğranılan köylerin yola dizilmiş sakinleri şehidi askerce selamlayıp Fatıha'yla salavaddılar. Köroğlu ölmeden muhayyel ölümüne türkü yakmış

*"Kefenim biçildi tabutum hazır
Yetiş imdadıma boz atlı Hızır"*
diye Hızır Nebi'ye seslenmişti.

Kefeni biçilip tabutu hazırlanan Çavuş da encamında son menzile, dünyaya gözlerini açtığı ata yurdu Büyük Gürleyen'e ulaştı. Mezar çoktan kazılmıştı. Babası Kâmil, amcası Kâzım ve kardeşi Yakup Karakaya, altına elenmiş ince toprak serili mezara incitmeden indirdikleri şehidin yönünü kibleye çevirdiler. Üstüne tahtalar kapatılıp toprak atıldı. Büyük ana, büyük baba ayakucularına uzatılan oğlun defnini sessizce seyrettiler. Fani dünyadan, ebedî âlemden konuşmaya çok zamanları olacaktı nasıl olsa...

Funda Adile son toprak atılıp tümseklenen, başucuna, ayakucuna tahtaları dikilen mezara kapandı. Kimselerin duyamadığı kısık sesle bir şeyler söyledi yer altına konan can yoldaşına. Orada öylece uzanıp kalkmamacasına kalmak geldi içinden. Omuzlarından tutup kaldırırlarken soğumamış kabir toprağını avuçladı. Tez tez, iratmadan gelmek üzere vedalaştı gönül verdiğiyle. ■